

— Καλὸν εἶναι κάποιες ν' ἀκούνη τις ὅπισθεν τῆς θύρας εὐχαριστῶ, νεψία ζωγράφος μου, εἴπει λησμόνει λοιπὸν διειπούεις ήγειμών, καὶ ἀγάπατὸν ἱππότην. Ἐρχομαι δὲ νὰ φέρω ἀπόδειξην τῆς φιλίας μου καὶ ἀπαιτῶ νὰ ἔσαι καὶ σὺ ἐπίστης φίλος μου. Δέο τινὰ ἔργα ἀνατίθημι εἰς σὲ, διότι ἐνόποιος διειπούεις ἕσην τῆς εὐφύτας τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἐξεμέθειαν. Ἀκούσουν. Ηρέπει νὰ ἀπέλθῃς πρεπτὸν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάρδου, τοῦ γυναικαδέλφου μου, προσφέρων αὐτῷ ἐκ μέρους μου τὴν δωράκιαν εἰκόνα τοῦ Ἀκταίνωνος, ἣν ἔγραψες πρὸ μικροῦ δι' ἐμὲ, καὶ ἐπόθουν νὰ τὴν ἔχω ἐγώ. Οἱ ἀλφόνσος ἐκπληγθεῖς ἀπὸ τὴν φήμην τοῦ δνόματός σου, μοι περίγγειλες νὰ τῷ ἀγοράσω μίαν τῶν εἰκόνων σου, ἐγὼ δὲ προσφέρων τὴν ἰδιαίτην μου, ἀνατίθημι εἰς σὲ τὴν ἐντολὴν ταύτην, παρέχων οὔτως αὐτῷ τὴν εὐχαριστησιν νὰ δεχθῇ καὶ τὸ ἔργον καὶ τὸν καλλιτέχνην.

— Καὶ ἐγώ τὸν συντροφεύω, ἐπανεφώνησεν δούλων ἀμφότεροι ἀναχωροῦμεν εἰς Φερδινάρδον, δεν θέω πλέον νὰ χωρισθῶ ἀπὸ σέ.

— Σὺ λοιπὸν, κύριε Μονταίν, δὲ ἀπαρνούμενος τὴν παλαιάν μας φίλιαν διὰ τὸν νέον τοῦτον φίλον, ἑτοιμάζου, ίνα ἐπιστρέψων ἀμέσως ἐκ τῆς Φερδινάρδου ἐπιχειρίσης πορείαν διὰ τὴν Ἰσπανίαν, διότι ἔχω σκοπὸν νὰ πένψω δῶρον εἰς τὸν βασιλέα Φίλιππον τὸν Γ'. Ἐν ὅχημα μεγαλοπρεπὲς μετὰ τῆς ἴπποσκευῆς καὶ ἐπὶτὰ νεκτολιτικῶν ἵππων. Οἱ Ρούθενς θέλει τὰ προστέρευτα ἐκ μέρους μου. Ἐννοεῖς δὲ διειπούεις ἀπασχολῶν αὐτὸν μακρὰν τῶν ζωγραφικῶν ἐργασιῶν του, δεν ἐσκέφθης νὰ παρέξω εἰς αὐτὸν μόνον τὴν ἄκαρπον τιμὴν τοῦ μεταφέρειν τὰ δῶρά μου, ὅχι, μᾶτὸν τὴν φυχήν μου, ἀλλ᾽ ἔχω ἀνάγκην φίλου ἐπιτηδείου, ίκανου καὶ νοονεγχοῦς παρὰ τῷ έχοντει τῆς Ἰσπανίας καὶ τῷ δουκὶ Λέρου, πρωθυπουρῷ γῆς αὐτοῦ, ίνα νοονεγχῶς διαλύσῃ τὰς ἔχθρικὰς ἐντυπώσεις, διειπούεις τὸν αὐλὴν ταύτην οἱ ἔχθροι μου, καὶ δύος αἱ δικαιολογήσεις μου θέλω νὰ ἔσαι δξιοπρεπεῖς εἰς τὴν θέσιν καὶ εἰς τὸν χραντῆρά μου. Οὐδένα δὲ ἀλλον κρίνω καταλληλότερον τοῦ Πέτρου-Παύλου μας, καὶ ἀπαιτῶ νὰ δεχθῇ τὴν ἐντολὴν δι' ἀγάπην μου. Δέοντας ἀμφιβάλλω καθόλου, θέλει τὴν περάνει ἐντίμως καὶ ἐνδέξαις.

Εὔκολον νὰ φαντασθῇ τις πόσον ἔχάρτε δούλων ἀξιούμενος τῆς ἐντολῆς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μαντούδης, δι' ἣς ἥδιναντο νὰ τὸν φύνωσιν οἱ κραταιότεροι μεγιστάνες τῆς αὐλῆς, καὶ ἡτις ἐμαρτύρει τὴν πρὸς αὐτὸν μεγάλην ἐμπιστοσύνην τοῦ Βικεντίου Γονζάγου, διειπούεις τὴν ἡγεμόνων τῆς Ἰταλίας. Ἐν τούτοις καὶ ἡ ἐκλογὴ του αὕτη ἐμαρτύρει τὴν ἐπιτιθειστήτα του, διότι ἐνός διειπούεις ἀλλος ἥδιναντο νὰ ὑπορεστήσῃ παρὰ τὴν αὐλὴν τῆς Ἰσπανίας καλλίτερον τοῦ Ρούθεν, διειπούεις νεανίας καὶ καλλιπρεπῆς, ἔθελγε μὲν ἐκ πρώτης ὄψεως τὰς καρ-

δίκες, οὐδένα δὲ εἶχε ἐφάμιλλον κατά τε τὴν εὐγλωττίαν καὶ τὴν συμπεριφοράν. Δέοντας διπλωμάτης, πιστὸς δύος καὶ τίμιος καὶ φιλοκλήθης ἥδιναντο νὰ ρησιμείσῃ εἰς τὸν ἐντολέαν, ἔχων ἐν αὐτῷ τὰς φιλόγας τῆς πεποιθήσεως, ἥτις νικᾷ τοὺς ἀγῶνας.

Καὶ μετὰ ὅκτων διηρέως δούλων, τυχών τῆς ἐπισήμου καὶ δημοσίου ἀκροάσεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μαντούδης, ἀνεγάρησε φέρων εἰς Φερδινάρδον τὰ πλούσια δῶρα τοῦ Βικεντίου Γονζάγου καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ θεραπείας πολυαριθμού. Ιστορικός τις τῆς ἐποχῆς μας διετήρητε τὸν κατάλογον τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες συνεκρότουν τὴν θεραπείαν τοῦ νεανίου πρέσβεως, ἀριθμουμένην εἰς είκοσι δύο.

Καὶ αὐτὸς δὲ καὶ δούλων θεραπείας Μονταίν, ἔφασκεν ἐν πομπῇ εἰς Φερδινάρδον, προσδοκώμενοι ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλφόνσου, διετίς ἔπειμψεν εἰς πρωπάντησιν ἀξιωματικόν τινα τῆς αὐλῆς του.

(ἀκολουθεῖ).

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Πρὸ τεσσάρων ἥδη μηνῶν ἐτηρήσαμεν σιωπήν. Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν θέλουν εἰσθεῖσαι συγκαταβοτικοὶ διταχῶν μάθωσιν διειπεπτες νὰ ἐπιχειρήσωμεν ταξείδιον μέγα, ἐπρόκειτο νὰ διαβῆμεν τὴν Ἀνατολὴν, νὰ ὀπισθοδρομήσωμεν πρὸς τὴν Δύσιν καὶ νὰ σταματήσωμεν τέλος πρὸς Ἀρκτον, διπλῶς θαυμάσωμεν τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς φαινόμενον μέρη ταρόφαμα.

Ο πόλεμος μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Οθωμανικῆς Πόλης ἐπασχολεῖ τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον. Οἱ διασημότεροι δημοσιογράφοι περὶ εἰρήνης γράφουν, περὶ εἰρήνης ἀσχολοῦνται. Τὰ μυστικούσυμβολὰ Γαλλίας, Αγγλίας, Πρωσίας καὶ Αὐστρίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργάζονται. Ο πόλεμος θεωρεῖται ως καταστροφή, δυνάμενος νὰ διαταράξῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν ιερόβροπταν.

Μετὰ τὴν ἀναγάρησιν τῶν θύμων ικανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Ολτενίτσης οὐδὲν σπουδαῖον συνέβη ακροβολισμούς τινες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ οὐδὲν πλέον τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Σάκεν συγκείμενον ἐκ 55,000 ἀνδρῶν ἔφυγεν εἰς Βλαχίαν, δὲ διθύμωνικές στρατός, καλῶς ὀχυρωμένος, εύρισκεται εἰς Καλαφάτιον καὶ ἀπαρτίζουσιν αὐτὸν ἄνδρες 25,000. Οὐδεμία μάχη εἰστει ἐδέθη. Τὸ οὐσιωδέστερον ζήτημα εἶναι τὸ ἔξης. Τὰ Ρώσσικά στρατεύματα θέλουσι διαβῆ τὸν Δούναβεν ἢ ὅχι; Εκ τούτου ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν.

Ἐν Σινάπῃ δὲ θύμων ικανικὸς στόλος συγκείμενος ἐκ 15 πλοίων, ἐξ ὧν δύο δίκροτα καὶ τέσσαρες φρεγάται, ἐπυρπολήθη ὑπὸ τοῦ Ρώσσικοῦ συγ-

κειμένου ἐκ τριῶν τριαρχότων, δύο δικρότων καὶ τριῶν φρεγατῶν, ναυαρχοῦντος τοῦ Ναυάρχου. Ἡμιεπίσημος ἔφημερις Ὀθωμανική, δέ δέ σπορος διηγεῖται τὸ περιστατικὸν μὲν πολλὴν ἀκρίβειαν, ἢ δὲ συντάκτης αὐτῆς μὲν ψυχικὴν συντριβὴν ἀπευθύνει παρηγορητήριους πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Ἀσίᾳ ἐγένοντο διάφοροι μάχαι καὶ τὰ ῥωτικὰ ὅπλα ἵσχυσαν πανταχοῦ, δέ δὲ Πρίγκηψ Βόροντζωφ συνέλεξε νέας δάσκαλας. Ὁ Ἐλλῆν, φύσει ἀγγίνους, ἐξηγεῖ συνεχῶς τὰ δικτρέχοντα κατὰ τὸ δοκοῦν, καὶ ἀν μὲν ἔχῃ συμπάθειαν πρὸς τὴν Δύσιν, βλέπει τὴν Τουρκίαν καλοσσόν· ἀν δὲ πρὸς τὴν Ἀρκτον, κτίριον ἑτοιμάζοντον. Ὅμεγας διδάσκαλος τοῦ παντὸς, δέ Χρόνος, ἀς μᾶς διδάξῃ ἀν πρέπη νὰ δίδωμεν ἄλλοτε πίστιν εἰς τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων τοῦ Ἄρεως.

Ὕθωμανικὴ Κυβέρνησις περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὑπέγραψε σχέδιον συνθήκης ὑποδηλθὲν αὐτῇ παρὰ τῶν τεσσάρων συμμάχων δυνάμεων. Τὸ φιλοπόλεμον κόρμα τῶν φαντικῶν (οὐλεμάδων) ἐταράχθη ποδὲ τοῦτο καὶ ἦθελε νὰ κινήσῃ στάσιν, ἀλλ' ἀπέτυχε, διότι ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου, βούθουμένη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, συνέλαβε τοὺς πρωτατίους καὶ οὗτος ἡ ησυχία ἀποκατέστη πάραυτα.

Ἐκ τῶν κυριωτέρων εἰσοδημάτων τῆς Ἐλλάδος εἶναι ἡ Κορινθιακὴ σταφίς ἀλλ' ἡ ἀναφανεῖσα πρὸ δύο ἑταῖρων ἀσθένεια ἔλλαχψεν αὐτὴν κατὰ τοσοῦτον, ὥστε οἱ πλεῖστοι τῶν ιπηρατιῶν τῆς Πελοποννήσου δυστυχοῦσιν. Ή ναυτιλία μας μόνον, ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν ἐν Εὐρώπῃ, κάμνει κέρδον μέγιστα. Ἐσχάτως, ναυτικῆς ἐπιθεωρήσεως γενομένης εἰς τὸν λιμένα τοῦ Κρονστὰδ παρὰ τοῦ ίδίου Αὐτοκράτορος Νικολάου, εὑρέθη ἐκεῖ πλοῖον Ἐλληνικὸν, τὸ δόπιον ἀπέδωκεν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, μεθ' ὅλης τῆς Ἐλληνικῆς εὐρύτερης, τὰς προσηκουύσας τιμὰς, δέ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀπέτεινε τὸν λόγον πρὸς τὸν πλοίαρχον ἐλληνιστί.

Εἶναι πάσιγνωστον ὅτι ἡ Ἐλλὰς ὡς ναυτικὴ δύναμις, οὐ μόνον ἔκπαλαι, ἀλλὰ καὶ τὴν σήμερον προορὰ τὴν ἔνδοξον εἰς τὴν θάλασσαν ἐνναυμίν της ἡ Ἐλληνικὴ σημαία κυματίζει ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πύλου μέχρι τοῦ ἄλλου, εἰς τὴν Ἀδριατικὸν κόλπον, τὸν Εὔξεινον, τὴν Βαλτικὴν καὶ τὴν Ὀκεανίαν, οἱ δὲ ἀτρόμητοι ναυταί μας δὲν εἴναι κατώτεροι οὐδὲ αὐτῶν τῶν Ἀγγλῶν.

Κατὰ διαφόρους κατιρόντες πολλοὶ τῶν ἐντὸς καὶ ἔκτὸς τοῦ κράτους ὑμογενῶν ἐπειράθησαν νὰ συστήσωσιν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι τῶν ἐματαιώθησαν εἴτε διὰ ξένων ῥεδίουργιῶν, εἴτε διὰ μικρὰς ἀντιζηλίας.

Οἱ ἐμπορικὸς σύλλογος Πατρῶν, ὅστις δειχνύει ἀπειρότερον φιλογένειαν δοσκίς πρόκειται νὰ ενεργήσῃ πρᾶξιν ἔθνικὴν, συνέλαβε τὴν ίδεν νὰ συστήσῃ Ἐλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν διὰ μετοχῶν, μὴ φεισθεὶς οὔτε κόπων, οὔτε δραστηρίων τητος. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ εὐπολήπτων

ἀνδρῶν, ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς καὶ δραστηρίου Κ. Σ. Παππαπᾶ, καὶ τῶν ΚΚ. Ρόύρου, Γερούση, Πιτσάλη Πράτσικα καὶ λοιπῶν, ἐξέδωκεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ προκήρυξιν, ἢν μετ' ἐθουσιασμοῦ παρεδέχθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν, περίπου δὲ τῶν χιλιών μετόχων κατεγράφησαν ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Ή ἐπιγείρεις αὕτη ὑπέσχεται βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν, διότι τὸ ἔργον ὅχι μόνον ἐθνωφελές, ἀλλὰ καὶ ἐπικερδές είναι.

Ἐκαστος τῶν Ἑλλήνων ἀς συλλογισθῆ ὁποῖαν ὀρθέσιαν δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ἡ ἔθνικη αὐτὴ πρᾶξις. Τὸ ἐμπόριον, ἡ γεωργία θέλουσι λόγοι νέαν ζωὴν, νέαν κίνησιν, ἡ συγκοινωνία τῆς Ἐλλάδος θέλει συνδεθῆ μετὰ τῆς συγκοινωνίας τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν καὶ πρὸ πάντων τῆς Τουρκίας.

Η φιλογένεια τῶν ἔχων ὅμοιες μας δὲν ἔχει δριτον, καταγραφοῦμεν τὴν ἐκ Λαοδίνου σταλεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Παππαδοπούλου πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κ. Σ. Α. Παππᾶ, πλήρη εύγενῶν αἰσθημάτων καὶ πατρωτισμοῦ.

Λογδίνον τὴ 8 Δεκεμβρίου 1853

« Κύριε Στέρ. Α. Παππᾶ.

» Εὐημερίαν εἰς τὸν λαὸν καὶ πρόδον εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Ἐλλάδος θέλει παρέξει ἡ ἀτμοπλοΐκὴ Ἐλληνικὴ ἑταιρία, νῦν διοργανιζομένη ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν εὐεύποληπτοτέρων τῆς χώρας σας ἐμπόρων. Ἐπαινος καὶ τιμὴ θέλει ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀληθεῖς τούτους τῆς Ἐλλάδος πατέρας, τοὺς συμπράττοντας ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς προσδόου τῆς πατρίδος των. Πας Ἐλλην δρεῖλει διὰ τοῦ κατὰ δύναμιν μέσου του νὰ συμβούθῃ, οὐαὶ τὸ ταχύτερον πραγματοποιηθῆ τὸ ἔθνωφελές τοῦτο ἔργον.

Πτωχὸς ὑπάλληλος ἐν τῷ γραφείῳ τῶν ἐνταῦθα Πετροκοκκίνου καὶ συντρ. ἐγὼ μετ' ἀγαλλιάσεως σπεύσω νὰ συνισφέρω μέχρι τοῦ τελευταίου μου ὃσιολοῦ, δλην μου τὴν κατάστασιν, συνισταμένην εἰς τὸ ἐδέσμηκοντα. ὀκτὼ λίρας καὶ ἐννέα σελλίνια, τὰς δοποίας οἱ ἐνταῦθα τραπεζίται κύριοι Ρόδστηλοι στήμερον διορίζουσι τὴν ἔθνικὴν τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος διὰ λογογριασμὸν μου νὰ σᾶ; μετρήσῃ, καὶ τὰς δοποίας παρκαλεῖσθε νὰ καταλέγητε εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ μὲν ἐγγράψητε συμμέτοχον τῆς ἑταρίας.

Σᾶς φιλικοσπλέμαι καὶ μένω πρόθυμος καὶ εὐγνώμων

Κ. Δ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Η Κυβέρνησις, εἰμεθα βέβαιοι, κηδομένη τῆς ίδιας ἑκατῆς ὑπολήψεως, θέλει συνδράμει καὶ αὐτὴ παντὶ σθένει τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ταύτην ἑταιρίαν ὡς καὶ οἱ ἐμπορικοὶ σύλλογοι Ἐρμουπόλεως καὶ Πειραιῶς, μὴ ἐμβλέποντες εἰς μικρὰν φιλοτιμίαν, ἡ δὲ ἐπιτυχία ἔστει βεβαία.

Η Βουλὴ συνῆλθεν, αὕτη δὲν ὄμοιάσει τὴν προλαβοῦσαν, διότι σάρξ ἐκ σαρκὸς ἔστι... καὶ οὐχὶ ὅστε... τινὲς δισσυρίζονται διὰ τὴν Κυβέρνησις ἐπεμβῆκεν εἰς τὰς ἐκλογάς ἀλλ' ἀδικοῦν-

αύτοι έσυνεψήσαντες, δὲν έγνωσαν τότε λέξιν, έπειδη οὐδέποτε ήταν στον πλανήτη της θύματα; Προτρέπομεν τοὺς ευκοφάντας νὰ λάβωσιν ἀνὰ γείτρας τὸ ὄφελον λεῖχδην τοῦ Βυζαντίου, ἐκδοθὲν στερεοτύπως παρὰ τοῦ Κ. Α. Κορομηλᾶ (τὸ δόποιον ὡς μανθάνομεν διανέμεται δωρεάν εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς τῶν εχολειών τὴν ἁ. Ἀπρίλιου) διὰ νὰ σπουδάσσωσι τὴν κυριολεξίαν.

Αἱ ἔκλογαι ἔξελέγγονται περὶ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ή δὲ ἀγέλῃ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ περιβόλου, λαβθόσα τὴν ἀνήκουσαν θέσιν ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεὶς γνωρίζει διατί εἰσῆλθε καὶ πῶς εἰσῆλθεν, ἐπειταὶ καὶ οἷας νὰ ἀγγούσθεν πῶς ἔξελθον τινες καὶ διατί ἔξελθον.

Πολλοὶ τῶν ἀτυχῶν τούτων πατέρων τοῦ Ἐθνοῦς, τοὺς δόποίους τὰ τέκνα των ὡς σπαχαλῶντας τὴν μητρικὴν περιουσίαν των ἀπεκόρυζαν, ἵτοι μάζουσι νομοσχέδια· εἰς ἐκ τῶν μᾶλλον γραμματισμένων ἔλεγον εἰς συναδέλφον του, διὰ θέλει ὑποβάλει δσονούπω νομοσχέδιον περὶ ὄποιοιας — Τὶ λέγεις, τῷ ἀπήντησεν αὖτος, ή λέξις τολμηρά· θέλεις νὰ εἴπης ἵστις οἰνοποιεῖς; — Οχι, διὰ τὴς στράταις. — Οδοποίες λοιπόν; — Εἰσαι στοχοκτικὸς λογιώτατος· ἐγὼ λέγω τὴν σκάψην σκάψην· δοποῖαν σημασίαν ἔχει ἐν δὲ η ἐν ν! Δὲν ἀκούεις; οὐδημερινῶς τοὺς δικηγόρους εἰς τὰ δικαστήρια λέγοντας — 'Ο γραμμοθέτης βλέπει εἰς τὸ πνεῦμα καὶ δρὶς εἰς τὸ γράμμα τοῦ γέμου;

Τὸ ὑπουργεῖον ἀναπαύεται δικαίως, κρατοῦντος τοὺς πόδες καθέτως, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου, ὅπως ἐπράττεν ἄλλοτε τὸ ἐκ τοῦ Παρθενεῖου ἀποκλεισθὲν μέλας τοῦ σώματος, διὰ τὰς ὄφερτας σέκνων ἀσώτων. Τὶ κατορθούει ή τύμπωνα ή μετοξύν αὐτοῦ, τὸ βλέπετε!!! Ήδεσα καλά ὑπόσχεται εἰς τὸ θήνος διὰ τὸ μέλλον, θὰ τὸ ιδητοῦ ξυνέρρωσε τὴν Βουλὴν ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ θηλάμου του εἰς δαγκερεδυτον, δότων τραγὴν παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ τῷ εἰσοθεριῶ.

Η Γερουσία εἶναι ἑτοίμη πρὸς ἀντιπολίτευσιν, ἀδιαφορεῖ ἀν δὲ ἀτυχής φήτωρ αὐτῆς πότομόλητος καὶ ἐνεδύθη τὸν μανδύαν τοῦ Προέδρου οἱ Ἀνδρες Αθηναῖοι καὶ Ἀχαιοὶ περιμένουν τὰ νομοσχέδια· κεραυνοὶ ἐπὶ τῶν κεραυνῶν θέλουσιν ἐπιπέσει ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀν, δὲ μὴ γένοιτο! δὲν καταφλογισθῶσιν, η αἵτια ζεστεῖς διὰ τὸ πῦρ τῆς Γερουσίας ἔχει δύναμιν ἴσην τῆς ἡλικίας τῶν μελῶν της.

'Ιδού καὶ τινὰ ἀνέκδοτα.

Ἐξ Ερμουπόλεως ἔγραψε τις πρὸς φίλον του τὰ πάτερα εἰσὶν ἔτοιμα καὶ τὸν γαμήρῳ ἐδῶ περιμέραντ, καὶ εἰς ἀπάντησιν ἔλαβε τὸ ἔξις ίπατος ἀράκις ἐπλιόνος διειπει ἀγέληρν βοῶν Εἰς Ναύπλιον διὰ τοῦ θερμομέτρου δὲν συγχρεῖται πλέον η ἀνέρεσις θερμοκρασίας τῶν λουτρῶν. Εἰδοποίησις πρὸς τοὺς Ιατρούς.

Ἐν Πάτραις αἱ Κυρίαι καταγίνονται εἰς τὴν ἀληλογραφίαν· εὐχαριστεῖ τοῦτο τοῦ συζύγους;

Ἐν Πειραιεῖ δὲ μονοτονία ἔξεταινε τὸ βασίλειόν της ἀπὸ τῆς δημαρχίας μέχρι τοῦ Πανθέου, αἱ δὲ Κυρίαι ὑπομένουσι, πληροφορθεῖσαι μετὰ ψυχικῆς ἀγολλιάτεως διὰ διφλοιόθεμαν δῆμαρχος Ο. . σηματίζει ἔγχωριον μουσικὴν, ἡτοι θέλει δώσει δοκίμιον τῆς ίκενόντος της τὴν 6 Ιουνίου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Θεμελιοκλέους· τότε δὲ θελούσιν ἀπαυδήσει αὗται χρείουσαι.

Ἐν Αθήναις τὸ ὄφελον φύλλον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον φιλοσοφεῖ, τουτέστι πραγματοποιεῖ τὸ ὄφελον τῆς Ἰταλικῆς σογῆς δόγμα· «Dolee il non far niente». . . Τὸ Ιταλικὸν μελόδραμα τέρπει τὴν ἀκοήν του, ήδηνει τὴν εἰσίσθητον καρδίαν του· δὲ καρδίας ὅμως τῶν αἰσθητικῶν ἐνδελέσων παρθεῖθεν ὡς ἀστραπή, οὐδὲ δὲ δέ μάκρου πλέον οὐδὲ εἰς στεναγμόδεις ταράττει τὸ μονότονον ἔπειρα τῶν υποχρειτῶν. Η δὲ θεατρικὴ αὔρα ἔπειρες πέρισσος ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, ἀλλ' ἐπέτος... πῶς... πῶς... πνέει, διδηλον· γνωρίζουμεν μόνον διὰ εἰναι βροχερή, πρὸς ζημιάν τοῦ καλοῦ ἐργολάθου.

Οι λέοντες τῆς νυκτὸς διεσκορπίσθησαν ἔγκενην καὶ τινες μὲν ἀπεράσισαν, εἰς τὸ πελέρα τῆς κοινωνίας ἥτις τοὺς θεατρούς εἰς μὴ βάλωσι τὸν πόδα τῶν εἰς τὸ θέατρον διὰ τὴν θλεψήν... τινὲς δὲ οἱ διαδότοι τοῦ ψιμαυθίου πρὸς εὑρωσι καὶ ἀλλούς μιμητάς.

Ἐμπορός τις ἐκ Ζαχύνθου μαθῶν διὰ εἰς Ἀθήνας αἱ Κυρίαι κάρμνουσι κατανάλωσιν μεγίστην λευκῆς κένεως (rounder) ἀπεράσισε νὰ στείλῃ ποσότητα σύγχι μικράν, ἐπέτυχε δὲ διότι αἱ Κυρίαι τῆς καλής συμπειριφορῆς ἔκαμπον προβλέψεις διάτρια ἔτη.

Τὶ ὄφελον πράγμα η ζωγραφική! δὲν εἶναι ἀλλοθειά;

Ἐν Γαλλίᾳ πλούσιός τις ἔμπορος ἀποκτήσας μεγάλην περιουσίαν, ἀρησσεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς ἀντιτρόστων τὸν ἀνεψιόν, καὶ ἔζηε εἰς ἔξοχήν, μακρὸν τῆς πολιτικῆς τύρβης, λατρεύων καὶ λατρευόμενος παρὰ τῆς συζύγου του (πράγμα σπάνιον)· αἴφνης λαμβάνει ἐπιστολὰς ἀπό τινας φίλους του, διει ἡ κατάστασίς του κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ εἰς χειρας τοῦ ἀνεψιοῦ του· δὲ δυστυχήσεις σπεύδει νὰ ἔκεισθη τὰ βιβλία του, εμρίσκει διὰ τὸ παθητικὸν τοῦ κεφαλαίου ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὸ ἐνεργητικόν, καὶ συγκαλεῖ συνεδρίζον τῶν δανειστῶν εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ παράκλησιν τῆς συζύγου.

Η συνεδρίκατος ὑπηρέτης θυμεύωδης, δὲ οἶκοι αἱ συνεδρίαστες, ὅπου η συζήτησις δὲν περιστρέφεται διὰ εἰς χρηματικὰ ποσά. Καθεὶς τῶν δανειστῶν τῷ ἀπειλήθυνε συμβουλάς η ἐπιπλήξεις, τέλος η συνεδρίαστος διελύθη ἀνευ ἀποτελέσματος, η δὲ σύζυγός του ἡκουσεν ὅλην τὴν λογομαχίαν.

Άλλ' ὅποιας ὑπηρέτης η ἔκπληξις τοῦ ἐμπόρου

ὅτε εἰσελθὼν εὗρε τὴν σύζυγόν του χαμαὶ ἐκπνέουσαν ἀπὸ ἀσφυξίαν καὶ τὸ δωμάτιον πλήρες ἀνθρακικοῦ ὄξεως. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἦτο τὸ ἔκτης γράμμα.

Συγγένωρος με, ἀκριβές μου, διότι σὲ ἀπο-
» χωρίζομαι εἰς αὐτὰς τὰς λυπηρὰς καὶ δεινὰς πε-
» ριστάσεις σου ἀλλ’ αἰσθάνομαι ὅτι ἀδυνατῶ νὰ
» ἀνθέξω εἰς τοιαύτην καταδρομήν τῆς τύχης, καὶ
» προτιμῶ μᾶλλον τὸν θάνατον, ἢ νὰ τρέλλαθῶ.

Εἰς Μακεδονίαν, ἐπερχόμενος ἡ Αρτογ., καταδικάσθην εἰς θί-
νατον ὑπηλητηρίας, τὴν δευτέραν σύζυγόν του
καὶ τὸν θεῖόν του. Αποποιηθείσης δὲ τῆς Βασι-
λικῆς χάριτος, ἔζητησε νὰ ἀναβιῃθῇ ἡ κερατική
ποινή του ἵνα περαιώσῃ τὴν ποίησιν μελοδρά-
ματος, τὸν διόπου καὶ τὴν μουσικὴν συνέθεσεν
εὑρισκόμενος εἰς τὰς φυλακάς.

Η Κυβέρνησις διέταξε μὲν τὴν ἀναβολὴν τῆς θι-
νατώσεως, οὐχὶ δύμας χάριν τοῦ μελοδράματος, ἀλ-
λὰ ποθοῦσα νὰ ἀνακαλύψῃ ἀν αὐτὸς ἐδηλητηρίασse
τὴν πρώτην του σύζυγον.

Άροῦ δὲ ὁ καταδικασθεὶς ἤρνετο δριστικῶς
τὴν ἀξιόποιον πρᾶξιν ταύτην, δρίσθη ἡ ἡμέρα
τῆς ἐκτέλεσεως· μίαν ὥραν πρὶν ἀναβῆ τὴν λαι-
μητόμον ὡμολόγησεν εἰς τὸν ἴερόν ὅτι αὐτὸς ἐ-
φόνευσε καὶ τὴν πρώτην σύζυγον, ἀναμιγνύων τὸ
ἀρσενικὸν ἐν εἴδει κόνεως εἰς ποτόν,

Ἄς εἶπωμεν δὲλιγας λέξεις περὶ τοῦ θεάτρου.
Αἱ παραστάσεις τῶν μελοδράματων ἥρχισαν πρὸ^τ
καιροῦ καὶ ἐδόθησαν τὰ μελοδράματα ὁ Αἴττιλας,
Μαρίνος Φαλιέρος, Φιγολέττος ἡ Κ. Ἀργεντίνη
Ἀγγελίνα, ὡς πρώτη γυνὴ, ἔλαθε μέρος εἰς αὐτὰ,
εὐχαρίστησε δὲ τὸ κοινόν, διότι φωνὴν μὲν ἀρ-
μονικὴν ἔχει, καλλονῆς δὲ καὶ σκηνικῆς τέχνης
δὲν στερεῖται.

Ἐδόθησαν προσέτι τὰ μελοδράματα, ὁ Δὸν Προ-
κόπιος, ὁ Ἐρνάντης, παρ’ ἄλλης πρώτης γυναι-
κὸς, τῆς Κυρίας Μπόκα-πτατάς, ἀλλ’ ἡ μὲν
φωνὴ τῆς εἶναι πάντη ἀσθενής, ἡ δὲ φύσις τὴν
ἐστέρησε τῶν προτερημάτων — τῆς ὀραιότητος.
Τύπαρχει καὶ ἄλλη γυνὴ ἡ Γκουερίνη ἀνθυψίφωνος
(Contralto) αὕτη παρέστησε τὴν Ροσίναν εἰς τὸν
Κουρέα τῆς Σιβίλλας καὶ ἐπέτυχε, διότι τὸ ἄσμα
της εἶναι ἔντεχνον καὶ μελῳδικὸν, πλὴν δὲ τού-
του ἡ Κ. Κλεοπάτρα ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔχει καὶ ἄλ-
λο δύπλον μαγεῦον τὴν νεολαίαν, — δύο ὄρασις
ὁφθαλμούς. Ἐκ τῶν ἄλλων ὑποκριτῶν διακρίνον-
ται ὁ βαρύτονος Κ. Μορέλης καὶ ὁ κωμικὸς Κ.
Πλένος.

Διέδωκάν τινες δτει ἡ ὑψίφωνος Κ. Μαρινάντζε-
λη γνωστὴ εἰς τὸ κοινόν τῶν Ἀθηνῶν ἀπέτυχεν
εἰς Βουκουρέστιον, ἡ εἰδησης εἴραι ψευδεστάτη
ἐπιστολὴ ληφθεῖσα ἐκ Βουκουρεστίου πρὸ τινῶν
ἡμερῶν βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἀρίστη αὕτη μελωδὸς ἐπέ-
τυχε πληρέστατα εἰς τὰ μελοδράματα, Λουζία-Μί-
λερ καὶ Πουριτάνοι, ἐπροζένησε δὲ φανατισμὸν εἰς
τὸν Κουρέα τῆς Σιβίλλας δεκάκις ἐπαναληφθέντα.

Εὔτερό. Τόμ. Ζ'. φυλ. 31)

Ἐναυλοι εἰσὶν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἐν Ἀθήναις εἰ-
γλυκεῖς φθόγγοι τῶν ἀσμάτων τῆς Κ. Μαρινά-
τζελη, προσωποποιούσεις τὴν τε ὀραιότητα καὶ
τὴν σκηνικὴν τέχνην.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΑΝΩΝ.

Ἐκ τῆς τυπογραφίας Σλερία, εἰς Κέρκυρα.

Άροῦ ὁ Πετράρχης ἥγειρεν ἀθίνατον μαυσωλεῖον
εἰς τὸν μνήμην τῆς Λαύρας του, οἱ κατόπιν ποιη-
ται, θέλοντες νὰ μιμηθῶσι τὸν μεγάλον τεχνίτην,
ἐθρηνησαν πλάσματα τῆς φαντασίας των, ἔκλαυσαν
πόνους ἀνυπάρκτους· ἀλλὰ τὸ πάθος, ὅσῳ καλὴ
καὶ ἀν ἦναι ἡ τέχνη, δὲν ἐκφράζεται ἀληθῶς ὑπὸ^τ
τῆς ἀπαθοῦς φαντασίας· ἡ ἀληθεία τὸ διερμηνεύει,
ἡ καρδία ἡ πάσχουσα τὸ ἔζηγει. Πόσον συγκινού-
μεθα σήμερον ὅταν ἀναγινώσκωμεν τοὺς ὀραίους
στίχους τῆς Κολόνας Πεσκάρα, ποιητίας, ἃτις ἐ-
θρήνει τὸ 1525, τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της !

Veggio torbide l'acque e l'aere nero,
Non scalda il foco, né rinfresca il vento;
Tutti han smarrito la lor propia cura
D'allor che il mio bel sol fu in terra spento;
O che confuso è l'ordin di natura,
O il duolo agli ochi miei nasconde il vero.

Οὕτω καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἄλγους σήμερον, οὕτω
τὸ πάθος τὸ ἀληθὲς ἐνέπνευσε τὰ ἄνθη εἰς τὸν κύ-
ριον Γ. Κανδιάνον Ρώμαν. Τὰ ἄνθη του εἶναι νε-
κρολούλουδα φυτευθέντα ὑπὸ τοῦ πόνου παρὰ τὰ
μάρμαρα, ἀτινα ἔκλεισαν τὴν χάραν τῆς καρδίας
του, ἐσπαρμένα εἰς τὴν πικρὰν ἀνάμνησιν τῆς τα-
φείσης ἀγάπης του. Τὸ πάθος προφαίνεται εἰς
πάντα στίχον, τὸ πάθος κλείει πᾶσαν στροφήν του,
καὶ τὸ δάκρυ ρέει μετὰ τῆς μελωδίας τῆς Μούσης
του.

Ο κύριος Ρώμας εἶναι ὁ Τούγγη τῆς ἀδελφῆς ἡ-
μῶν Ἐπτανήσου, ἀλλ’ οἱ τρόποι αὐτῶν διαφέρουσιν,
ὑπάρχει μεγάλη ἀντίθεσις εἰς τὰς ποιήσεις των
τὸ μετὰλλος τοῦ Τούγγη ἀνοίγει τὰ σπλάγχνα τῶν
μνημάτων, καὶ ἀνατέμνον μετὰ λεπτομερείας τὸν
θάνατον, ἐμποιεῖ εἰς δύμας φρίκην καὶ τρόμον, ὁ
δὲ πόνος τοῦ κυρίου Ρώμα εἶναι πόνος εὐαγγελι-
κὸς σπέρνει νεκρολούλουδα ἐπὶ τάφου κλείστοι,
μᾶς ἀποσπᾷ οἰκτὸν γλυκὺν, καὶ μᾶς ἐμπνέει μου-
σικήν τινα μελαγχολίαν. Αἱ ποιήσεις του αἱ θρη-
νοῦσαι τὸν θάνατον, εἶναι πρωτισμέναι εἰς ζωὴν
ἀτελεύτητον.